

ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ

Навчально-науковий інститут денної освіти
Форма навчання денна
Кафедра бухгалтерського обліку і аудиту

Допускається до захисту

Завідувач кафедри _____ Алла Мілька

« _____ » грудня 2025 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

**на тему: «Державний аудит публічних закупівель та напрями його
удосконалення»**

**зі спеціальності 076 «Підприємництво та торгівля»
освітня програма «Публічні закупівлі»
ступеня магістр**

**Виконавець
роботи**

Преснов Віталій Вячеславович

15.12.2025 р.

**Науковий
керівник**

к.е.н., доцент Мілька Алла Іванівна

15.12. 2025 р.

Рецензент

Дяченко Марина Олегівна

Полтава 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
Розділ 1. Теоретичні засади державного аудиту публічних закупівель.	6
1.1. Державний аудит публічних закупівель та його предметна область	6
1.2. Система публічних закупівель як об'єкт державного аудиту.....	19
1.3. Місце державного аудиту публічних закупівель в системі державного фінансового контролю України	25
Висновки за розділом 1.....	36
Розділ 2. Сучасний стан державного аудиту у сфері публічних закупівель України	37
2.1. Сучасний стан системи публічних закупівель України	37
2.2. Особливості здійснення фінансового аудиту публічних закупівель.....	44
2.3. Державний аудит організації публічних закупівель.....	49
Висновки за розділом 2.....	66
Розділ 3. Удосконалення здійснення державного аудиту у сфері публічних закупівель	68
3.1. Оцінювання ефективності державного аудиту публічних закупівель	68
3.2. Особливості здійснення фінансового аудиту та аудиту відповідності публічних закупівель	78
3.3. Шляхи підвищення ефективності публічного управління в сфері закупівель	98
Висновки за розділом 3.....	105
ВИСНОВКИ.....	108
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ.....	111
ДОДАТКИ.....	122

ВСТУП

Однією із форм співробітництва держави та суб'єктів господарювання є відносини з публічних закупівель, чим забезпечуються не тільки потреби замовників у товарах, роботах і послугах, а й потреби держави, бізнесу та суспільства в цілому.

Функціонування системи публічних закупівель (далі – СПЗ) нероздільно пов'язано з використанням публічних ресурсів, що включають публічні кошти (бюджетні кошти і власні кошти державних/комунальних підприємств, установ, організацій) та придбані предмети закупівель. Відтак, надходження і використання замовниками публічних ресурсів підлягає перевіркам з боку контролюючих органів щодо ефективного й економного їх використання, однак результати державного аудиту в сфері публічних закупівель свідчать про існування порушень та корупційних зловживань, які призводять до втрат фінансових ресурсів. Підвищення дієвості й ефективності функціонування системи державного аудиту публічних закупівель потребує не тільки удосконалення організації і методології його

здійснення, а й чіткого законодавчого врегулювання та стандартизації відповідно до міжнародних стандартів ISSAI.

Вплив та значення публічних закупівель у зміцненні державної економічної спроможності розглядали у своїх працях вітчизняні дослідники економічної теорії М. Зверяков, В. Базилевич, О. Василик, Л. Алексеєнко, В. Осецький, О. Рожко та інші. Наукові здобутки у сфері державного аудиту таких учених, як С. Бардаша, І. Басанцова, М. Бондаря, О. Височан, Л. Гуцаленко, Г. Давидова, Л. Дікань, І. Дрозд, В. Жука, Г. Калетніка, С. Левицької, А. Любенко, В. Максимової, В. Міняйла, І. Лазаришиної, К. Назарової, Ю. Петренко, М. Письменної, В. Піхоцького, Ю. Слободяник, Н. Шалімової, В. Шевчука, дозволили розвинути теоретичні, методологічні та організаційні аспекти державного аудиту публічних закупівель.

Однак існуючі дослідження із загальними підходами і вже

сформованими позиціями виявляються малоприйнятними для системи державних закупівель, що зазнає постійних змін і перетворень. Аналіз існуючих проблем в цій сфері виявляє спектр невідповідностей і суперечностей, що потребує створення єдиного інформаційно-аналітичного та контрольного забезпечення управління публічними закупівлями на мікро, мезо- та макрорівнях, а також використання інструментарію державного аудиту в умовах інформаційного електронного простору.

Метою дипломної роботи є розвиток теоретичних засад, розширення методологічного інструментарію та формування організаційних положень державного аудиту публічних закупівель у контексті формування інформаційного простору управління закупівельним процесом на макро-, мезо- та мікрорівнях. Поставлена мета обумовила вирішення таких завдань:

визначити предметну область державного аудиту публічних закупівель із врахуванням особливостей функціонування електронної системи закупівель;

удосконалити класифікацію публічних закупівель для цілей державного аудиту;

визначити послідовність державного аудиту організації публічних закупівель з урахуванням етапів здійснення процедур;

удосконалити наукові підходи аналітичного забезпечення розбудови політики публічних закупівель з урахуванням міжнародного досвіду;

внести уточнення до системи оцінки ефективності державного аудиту публічних закупівель з урахуванням принципів підзвітності та прозорості;

вивчити особливості оцінювання ефективності державного аудиту публічних закупівель;

з'ясувати особливості здійснення фінансового аудиту та аудиту відповідності публічних закупівель;

визначити можливі шляхи підвищення ефективності публічного управління в сфері закупівель.

Об'єктом дослідження визначено державний аудит публічних закупівель.

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні та організаційні засади державного аудиту публічних закупівель.

Методологічною основою дослідження є системний підхід до вивчення процесів здійснення закупівельної діяльності. Системно-структурний метод дозволив сформувавши класифікацію публічних закупівель для потреб державного аудиту. Аналіз, синтез, індукція, дедукція, абстрагування, ідеалізація та узагальнення, як загальнонаукові методи пізнання, застосовано для розвитку вихідних положень теорії, методології та організації державного аудиту публічних закупівель. Порівняльно-правовий метод використано для оцінки форм організації та специфіки проведення публічних закупівель, а також контрольно-аналітичного забезпечення управління в країнах світу.

Інформаційною базою дослідження є праці провідних вітчизняних і зарубіжних вчених з теорії, методології і організації державного аудиту публічних закупівель, законодавча база в частині публічних закупівель, статистичні дані Державної служби статистики України (далі – Держстат), аналітична інформація та дані вебпорталу «Prozorro», інформація Державної казначейської служби України (далі – Казначейська служба), Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства (далі – Мінекономрозвитку), Антимонопольного комітету України, матеріали Рахункової палати і Державної аудиторської служби України (далі – Держаудитслужба), Директиви ЄС щодо закупівель, міжнародні стандарти державного аудиту ISSAI, власні дослідження автора.

Основні теоретико-методологічні та практичні положення і розробки з удосконалення державного аудиту публічних закупівель було доведено до рівня конкретних рекомендацій для суб'єктів закупівельного процесу: державних контролюючих і регулюючих органів, замовників та учасників публічних закупівель.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО АУДИТУ

ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

1.1. Державний аудит публічних закупівель та його предметна область

Однією із форм співробітництва між державою та суб'єктами господарювання є відносини у сфері публічних закупівель, чим забезпечуються потреби державних підприємств, установ та організацій в товарах, роботах та послугах. Часті зміни законодавства щодо організації та проведення публічних закупівель свідчать про потребу в постійному удосконаленні механізму управління публічними закупівлями в цілях розвитку усіх сфер в Україні.

Історичні витоки публічних закупівель, сучасне трактування яких трансформувалось з понять «державні закупівлі» та «державне замовлення», беруть свій початок ще до незалежності України.

Поняття державні замовлення - прообраз сучасного поняття «державні закупівлі» - було вперше застосоване Держпланом СРСР при розробці проекту народногосподарського плану на 1988 рік. Головною причиною введення цієї економічної категорії було те, що вже із середини 80-х Держплан СРСР в масштабах всього народногосподарського комплексу не міг повністю збалансувати планові завдання з виробництва продукції з наявними матеріальними ресурсами. Він змушений був здійснити кроки в напрямку децентралізації цієї системи. Нездатність забезпечення народногосподарських планів зумовила появу державного замовлення, яке охопило 70-80 % загальних обсягів народного господарства і повністю було забезпечене необхідними матеріальними ресурсами.

Така система державного замовлення існувала до 1991 р.,

включаючи та охоплюючи перший рік незалежності України. У 1991 році прийнято Положення про міністерство економіки, в якому одним із головних завдань Міністерства економіки України визначено формування єдиного республіканського державного замовлення та забезпечення його матеріально-технічними ресурсами [7].

Далі, з 1993 по 1996 рік питання щодо порядку здійснення закупівель за державні кошти були регламентовані Декретами Кабінету Міністрів України «Про державний контракт і державне замовлення», які затверджувалися на поточний рік до 1996 року. Такими документами затверджувався обсяг замовлених державою товарів (продукції), робіт, послуг та обсяги фінансування, а вибір виконавця здійснювався виключно на власний розсуд розпорядників державних коштів. Зокрема, в Декреті зазначалося, що виконавці державного контракту та державного замовлення забезпечують себе матеріально-технічними ресурсами шляхом укладання прямих договорів з підприємствами-постачальниками, державними постачальницько-збутовими та іншими посередницькими організаціями [17].

Важливе та досить суперечливе значення щодо регулювання ринку закупівель того часу відіграло прийняття Постанови Кабінету Міністрів України «Про заборону використання бюджетних коштів для закупівлі товарів (робіт, послуг) іноземного походження» від 4 червня 1996 р. № 611.

З метою підвищення ефективності використання державних коштів у 1999 році Міністерством економіки з підтримкою інших міністерств та відомств було розроблено проект, а в 2000 році прийнятий Закон України «Про закупівлю товарів, робіт та послуг за державні кошти» 22 лютого 2000 року №1490-III.

Негативними наслідками, втратою державних коштів та значними порушеннями у сфері публічних закупівель супроводжувалася діяльність Тендерної палати України, як органу громадського контролю, діяльність

РОЗДІЛ 2

СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОГО АУДИТУ У СФЕРІ ЗАКУПІВЕЛЬ УКРАЇНИ

2.1. Сучасний стан системи публічних закупівель України

Електронна система публічних закупівель необхідна для того, щоб забезпечити прозорість процесу публічних закупівель, підвищити довіру підприємців до держави та ефективність у боротьбі з корупцією. В останні роки спостерігається покращення функціонування системи публічних закупівель.

Відповідно до Звіту Міністерства економіки України від початку роботи електронної системи закупівель та станом на 01.01.2021 року оголошено 7,7 млн процедур з очікуваною вартістю 4,3 трлн грн, з яких кількість успішно завершених становить більш ніж 7 млн з очікуваною вартістю 2,776 трлн грн. Загальна кількість організаторів за даними ЕСЗ зросла і на кінець звітного року становила – 45 393, при цьому зросла і кількість учасників – 347 567, що свідчить про зменшення бар'єрів для участі у публічних закупівлях та поступового підвищення довіри представників бізнесу до процесу публічних закупівель. За даними ЕСЗ різниця суми між очікуваною вартістю закупівель та сумою укладених договорів, з моменту повноцінного запуску ЕСЗ та станом на кінець 2020 року складає понад 153 млрд грн. Середня кількість пропозицій на торги протягом 2016 - 2020 років становить - 2,31 [21,22].

На рис. 2.1 графічно зображено структура проведених закупівель за ознаками їх конкретності.

Як бачимо з рис. 2.1, у структурі тендерів відбулися наступні зміни: знизилася частка конкурентних тендерів з 65,96 % у 2016 р. до 24,9 % у 2020 р., відповідно збільшилася питома вага неконкурентних тендерних закупівель.

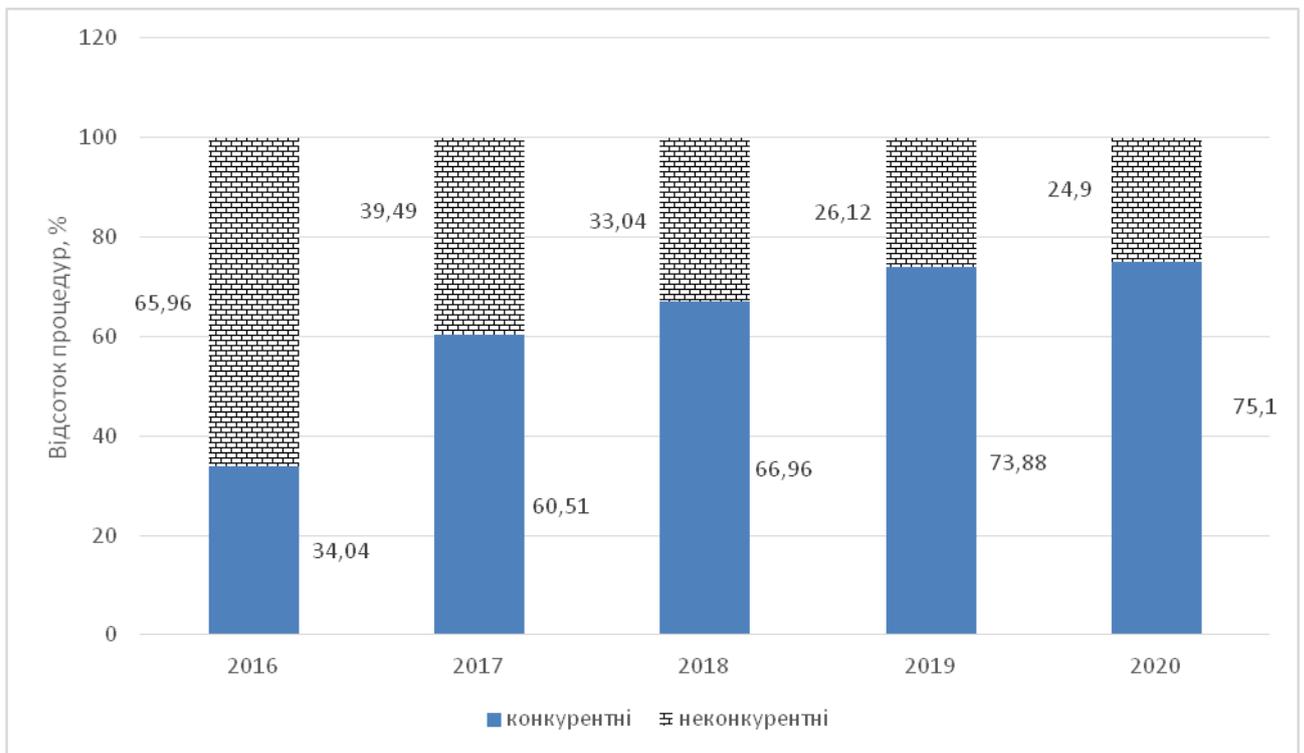

Рис. 2.1. Структура типу проведених тендерів (за кількістю процедур) у 2016-2020 рр., %

Аналіз типів тендерів за процедурами закупівлі проведемо на основі даних додатку А.

Протягом 2017-2020 рр. спостерігалось значне зростання, як кількості процедур закупівлі, так і їх очікуваної вартості.

Відмітимо, що у 2020 р. було введено нові типи процедур закупівель: закупівля за рамковою угодою і е-каталог. Станом на кінець 2020 року ці тендери ще не набули значного поширення.

Графічно структуру закупівель за 2020 р. наведемо на рис. 2.2.

Як бачимо за даними додатку Ж та рис. 7 86% усіх процедур становила процедура звітування за укладеними договорами. Причому характерним є те, що такий спосіб придбання товарів, робіт та послуг за державні кошти мав стійку тенденцію до зростання протягом 2017 – 2020 років. Кількість процедур звітування про укладені договори у 2020 році у порівнянні з 2017 р. була більша на 2486485 процедур, у порівнянні з 2018 р. – на 2278831 процедуру, а у порівнянні з 2020 р. – на 2103631 процедуру.

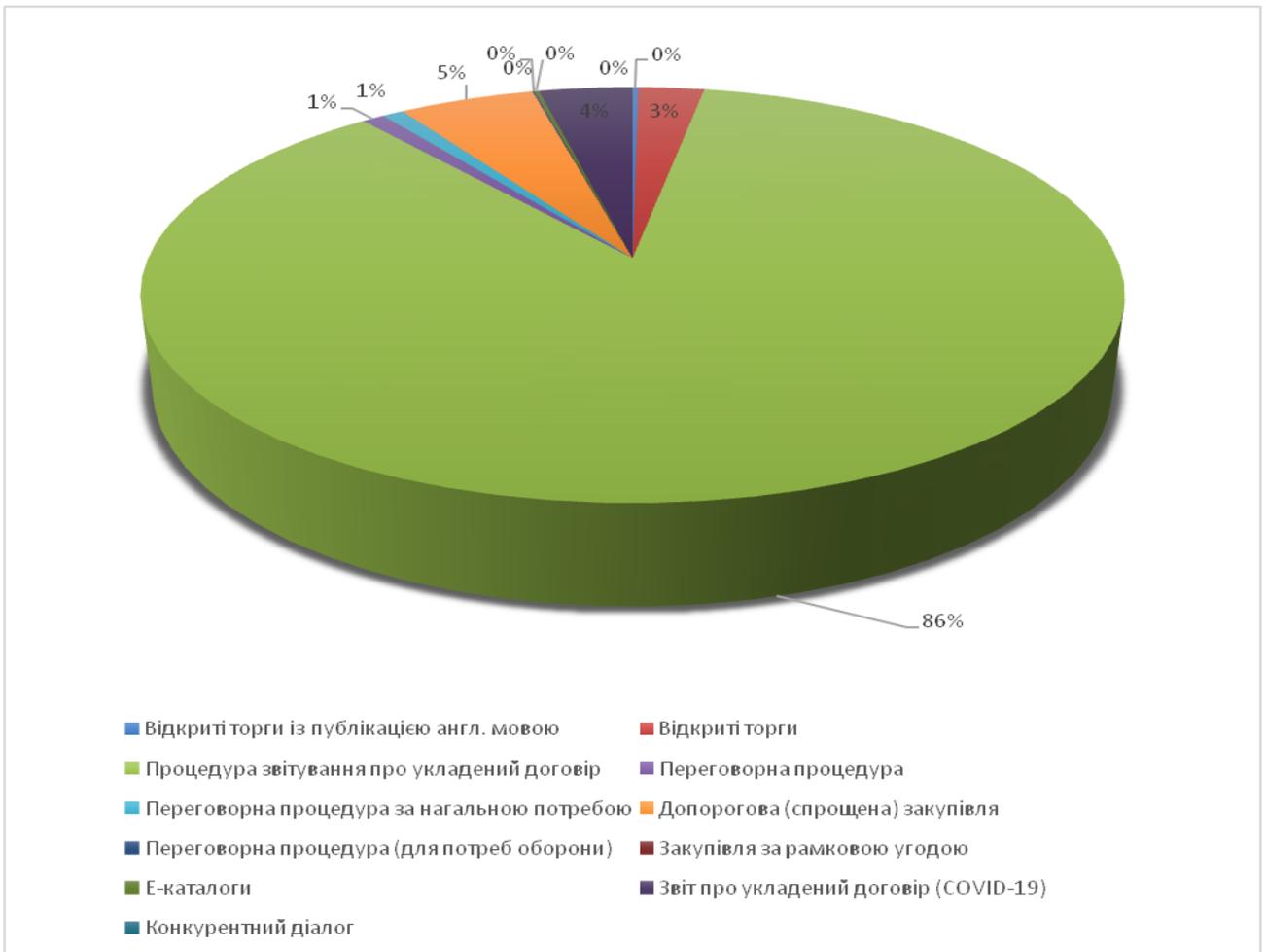

Рис. 2.2. Структура закупівель у 2020 році за видами процедур

Очікувана вартість за такими процедурами закупівель у 2020 році зросла на 32,708 млн. грн у порівнянні з 2017 р., на 3,318 млн.грн у порівнянні з 2018 р., але зменшилася на 13,072 млн. грн у порівнянні з 2019 р.

5% усіх процедур закупівель у 2020 р. становили допорогові (спрощені) закупівлі. У 2020 р. було проведено 184573 допорогових закупівель, що більше, ніж у попередньому році на 1232 процедур.

3% усіх процедур закупівель у 2020 р. становили відкриті торги. Кількість яких досягла 91053 процедур. Разом з тим слід відмітити, що їх у 2020 р. було проведено менше, ніж у всі попередні періоди. Причому спостерігається зменшення не лише по кількості відкритих торгів, а і по очікуваній вартості.

Близько 6% процедур закупівель у 2020 р. становила нова процедура придбання товарів, робіт, послуг на основі складання Звіт про укладені

договори (covid), що пов'язано із covid-пандемією .

Дані додатку А свідчать про зростання обсягів успішно завершених закупівель, що свідчить про покращення функціонування системи публічних закупівель України в останні роки.

Найбільш вагомою причиною відміни оголошених організаторами закупівель став недостатній рівень конкуренції, тобто подання на торги менше двох конкурсних пропозицій. Разом з тим поступово стан функціонування електронної системи закупівель покращується, щороку зростає кількість оголошених закупівель і все більша їх частка завершується успішно.

Ще одним фактом покращення стану функціонування системи публічних закупівель є зростання кількості організаторів та учасників торгів. На кінець 2020 року в системі ProZorro зареєстровано 45393 замовників і 347 567 учасників, що є більшим, ніж в 2018 та 2019 роках і вказує на значне зменшення бар'єрів для участі у публічних закупівлях та поступове зростання довіри юридичних осіб та підприємців до системи публічних закупівель.

Отже, проаналізувавши основні показники функціонування системи публічних закупівель ми дійшли висновку, що у 2020 році її стан покращився. Причиною цього було вдосконалення законодавства у сфері публічних закупівель.

Сума укладених договорів за результатами закупівель у 2023 році становить понад 794 млрд грн та вказує на значний приріст порівняно з 2022 роком, яка попри триваючий воєнний стан наближається до суми 2021 року (рис. 2.4).

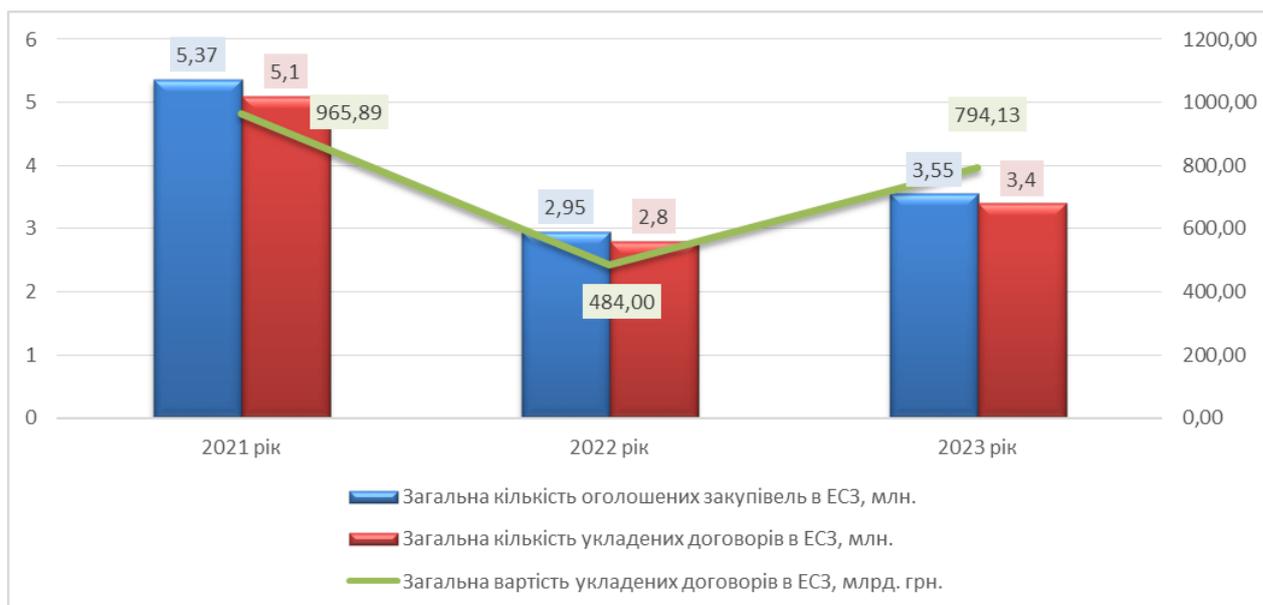

Рис. 2.4. Кількість та загальна вартість укладених договорів у 2021 – 2023 роках

Показник загальної кількості замовників, які здійснювали закупівлі у 2023 році, складає 28 302 суб'єкта, що має тенденцію до зменшення порівняно з попередніми роками (рис. 2.5).

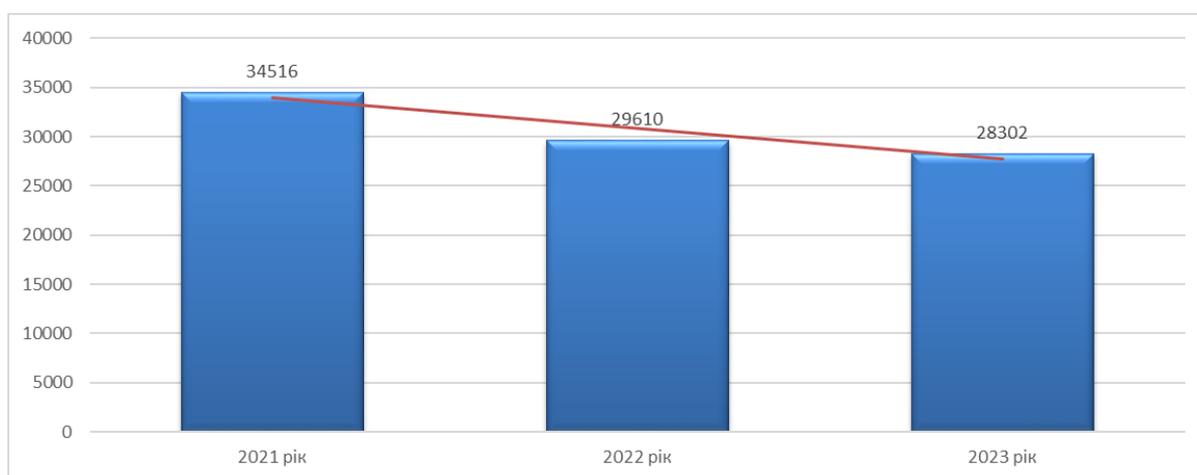

Рис. 2.5. Кількість замовників у 2021 – 2023 роках

Аналізуючи закупівлі, оголошені замовниками, можемо спостерігати вже досить звичну ситуацію, коли наприкінці року (у жовтні, листопаді та грудні) замовники найактивніше оголошують свої закупівлі, зокрема з метою використання наявних бюджетних коштів, а найменша їх кількість припадає на квітень та липень, що розкривається на рис. 2.6.

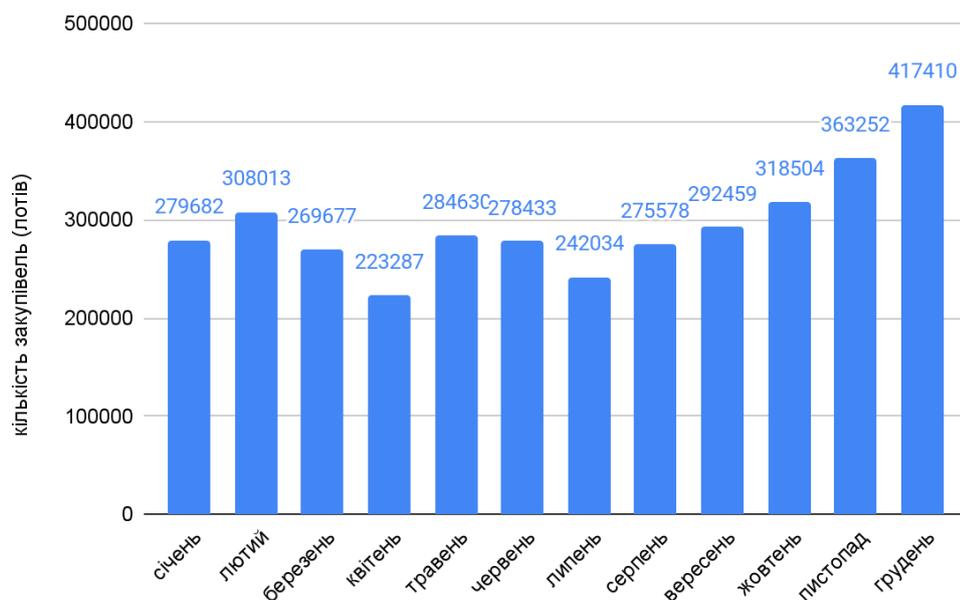

Рис. 2.6. Помісячний розподіл оголошених замовниками закупівель (лотів) у 2023 році

В свою чергу у закупівлях, оголошених у період з 01.01.2023 по 31.12.2023 відслідковується збільшення кількості учасників у порівнянні з 2022 роком на 13%, що становить 208 480 суб'єктів, однак даний показник все ще є нижчим довоєнного 2021 року (рис. 2.7).

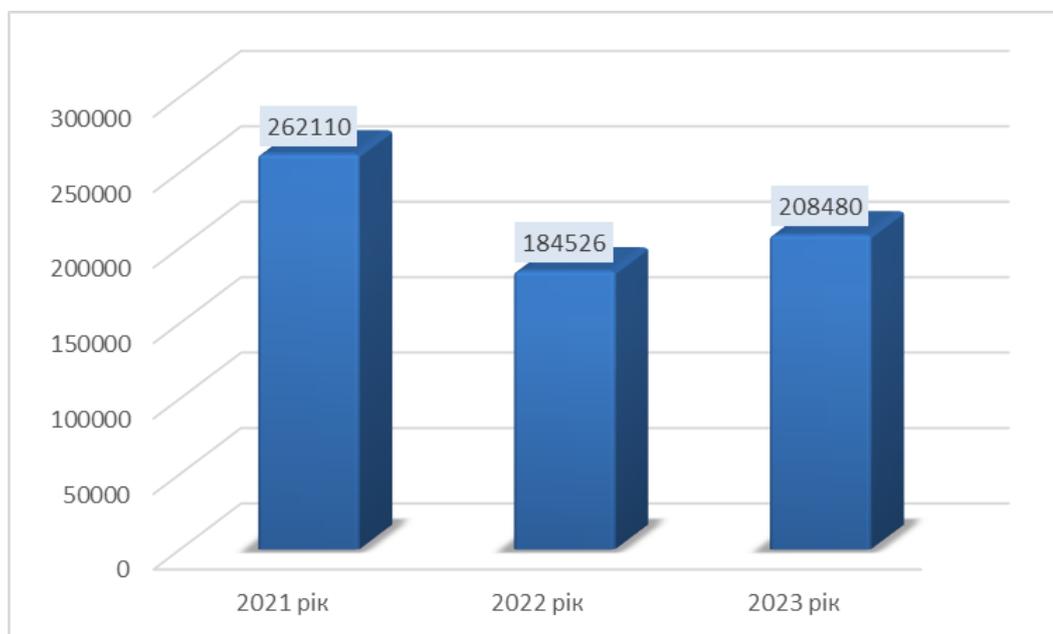

Рис. 2.7. Загальна кількість учасників закупівель в ЕСЗ у 2021 – 2023 роках

Згідно з даними системи переважна більшість успішних закупівель товарів, робіт та послуг здійснювалася без використання ЕСЗ з подальшим оприлюдненням в ЕСЗ звіту про договір про закупівлю, укладеного без використання ЕСЗ, та становить 92,32% від усіх успішних закупівель 2023 року. Поряд з цим, найбільшу частку за очікуваною вартістю закупівель становлять відкриті торги з особливостями - 60,71% вартості всіх закупівель. Незважаючи на те, що відповідно до статистичних даних кількість договорів про закупівлю, укладених без використання ЕСЗ, складає абсолютну більшість - понад 3,17 млн закупівель, проте за сумою таких договорів звіти про договори про закупівлю, укладені без використання ЕСЗ, займають друге місце із загальною вартістю 304 млрд грн.

РОЗДІЛ 3

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО АУДИТУ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

3.1. Оцінювання ефективності державного аудиту публічних закупівель

Важливим для ефективності та дієвості державного аудиту є визначення його функцій. У зарубіжних країнах контроль від імені суспільства здійснює спеціальний конституційний орган, який представлений державним аудиторським інститутом, до функцій якого входять як регулятивні, так і конструктивні функції.

Піхоцький Ю.В. виокремлює такі функції державного аудиту, як планування, організації, стимулювання та контролю [55].

Здійснивши дослідження щодо функцій державного аудиту в цілому, вважаємо за доцільне, враховуючи специфіку та особливості здійснення публічних закупівель, вважаємо за доцільне адаптувати їх та виокремити такі функції державного аудиту публічних закупівель: контрольна, аналітична, інформаційна, соціальна, превентивна, профілактична, синтетична, стимулююча, прогностична (додаток Б).

Відмітимо, що на сьогодні відсутні законодавчо затверджені функції державного аудиту, що на нашу думку, перешкоджає забезпеченню його ефективності та дієвості.

В умовах сьогодення державний аудит повинен виконувати не лише завдання виявлення помилок і порушень, тобто завдання ретроспективного характеру. Державні аудитори повинні бути творцями, які виявляють неефективність і визначають шляхи усунення проблем і ризиків, з якими зустрічається цей підконтрольний суб'єкт. Тому крім ретроспективного характеру, функції державного аудиту повинні бути направлені на запобігання

ВИСНОВКИ

У проведеному дослідженні вирішена актуальна науково-практична проблема щодо удосконалення державного аудиту у сфері публічних закупівель. Отримані в процесі дослідження результати дають можливість сформулювати такі загальні висновки

1. На основі характеристики систему публічних закупівель як об'єкту наглядового аудиту було уточнено теоретичні засади управління системою публічних закупівель з метою створення конкурентного, транспарентного, не дискримінаційного та відкритого економічного простору, виявлення світових тенденцій реформ публічних закупівель. Під публічними закупівлями запропоновано розуміти процес реалізації публічного замовлення, який полягає в придбанні державними замовниками товарів, робіт, послуг за найбільш вигідними ринковими умовами з метою задоволення публічного інтересу (суспільних потреб).

Так як існуюча класифікація публічних закупівель не задовольняє інформаційні потреби зацікавлених користувачів через неможливість формування аналітичних розрізів, необхідних для ефективного управління у сфері публічних закупівель, нами додатково до існуючих запропоновано виокремити наступні класифікаційні ознаки для класифікації публічних закупівель: за кодами CPV; за походженням; за вартісною межею; за джерелами фінансування.

2. Дослідження особливостей державного аудиту у сфері публічних закупівель дозволило запропонувати механізм державного регулювання публічних закупівель, що дозволяє удосконалити процес публічних закупівель на основі поєднання інтересів всіх суб'єктів даного процесу із урахуванням принципів, методів, інструментів та взаємодії регулюючої, регульованої, цільової та забезпечуючої складової механізму.

3. Досліджено роль аудиту в управлінні публічними закупівлями, що дозволило підтвердити його важливість для підвищення ефективності

публічних закупівель та їх державного регулювання. Було встановлено, що з метою підвищення ефективності наглядового аудиту у сфері публічних закупівель він повинен складатися з фінансового аудиту, аудиту ефективності та аудиту відповідності.

Контрольна функція управління у сфері публічних закупівель реалізується через здійснення державного аудиту (аудиту ефективності та фінансового аудиту) Рахунковою палатою та Державною аудиторською службою (перевірка та моніторинг)

4. Дослідження сучасного стану системи публічних закупівель в Україні дозволило підтвердити покращення функціонування системи публічних закупівель в Україні в останні роки, про що свідчить зростання ринку закупівель (долі закупівель у ВВП країни; збільшення організаторів та учасників електронних торгів, наближення до норм ЄС в цій сфері). Разом з тим було ідентифіковано недоліки в системі публічних закупівель, зокрема проблеми нерівномірності розподілу областей за ступенем активності у публічних закупівлях; переважання неконкурентних методів реалізації процедур; збільшення частки процедур із незадоволеними скаргами та вимогами; незначна питома вага іноземних учасників.

5. На основі детальної характеристики порядку проведення спрощеної закупівлі та конкурентних процедур закупівель було визначено основні контрольні точки, яким повинна бути приділена особлива увага при проведенні наглядового аудиту публічних закупівель.

6. Вивчено особливості оцінювання ефективності державного аудиту публічних закупівель, що дозволило підтвердити відсутність затвердженої методики та розроблених показників для оцінки діяльності контролюючих органів. Це спричинює формування звітів за результатами вивчення стану публічних закупівель за різними формами, стилями та структурою, а також завантаження їх у різних форматах. Все це ускладнює повноцінну оцінку діяльності державних органів, які регулюють та контролюють публічні закупівлі. Тому було запропоновано методичні положення оцінки показників

діяльності контролюючих органів шляхом розробки нових та адаптації існуючих показників. Це дозволить оцінити продуктивність; результативність; економність та ефективність (як роботи всього апарату органу контролю, так і окремих аудиторів) роботи контролюючих органів у цілому та в сфері публічних закупівель зокрема.

7. На основі вивчення особливості здійснення фінансового аудиту та аудиту відповідності публічних закупівель було встановлено, що фінансовий аудит у сфері публічних закупівель проводиться Рахунковою палатою України та Державною аудиторською службою.

Звіти про укладені договори та їх виконання, які завантажуються замовником в ІТС «Prozorro», не формують вичерпної інформації про закупівельну діяльність замовника, необхідної для якісного аналізу та державного аудиту. З метою забезпечення достовірної та повної інформації, розроблено електронну Аналітичну картку предмета публічних закупівель, яка узагальнює дані за всіма видами закупівель по стадіях життєвого циклу предметів закупівель, дозволяє сформувати Реєстр предметів публічних закупівель, перевірити достовірність даних окремих форм фінансової та бюджетної звітності й систематизувати інформацію за різними аналітичними розрізами в межах обраних замовників, закупівель, процедур залежно від потреб заінтересованих користувачів.

Визначено напрями та етапи аудит відповідності в процесі планування публічних закупівель та запропоновано джерела аудиторських доказів при проведенні аудиту, що дозволить підвищити його ефективність.

8. Визначено можливі шляхи підвищення ефективності публічного управління в сфері закупівель за рахунок створення Консалтингового Бюро. Його необхідність пояснюється тим, що сьогодні управління публічними закупівлями носить фрагментарний характер, жодний орган не має цілісного бачення всього процесу публічних закупівель. Крім того відсутня співпраця між органами публічного управління, що задіяні в управлінні закупівельним процесом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Альциванович О. В., Цимбаленко Я. Ю. Теоретико-категоріальний аналіз поняття публічних закупівель та корупційних ризиків при їх здійсненні в Україні. *Аспекти публічного управління*. 2018. Т. 6, № 9. С. 92- 103.
2. Аналітичне дослідження про можливості розвитку політики ЄС з агрегування, з акцентом на центральних закупівельних органах (ЦЗО). URL: <http://www.oecd-ilibrary.org>
3. Базика С. К. Аудит ефективності як перспективна форма аудиту публічного сектору в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2016. № 1. С. 24-38.
4. Бардаш С. В., Баранюк Ю. Р. Поняття і склад публічних фінансів як об'єкта державного фінансового аудита. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. Вип. 6(1). С. 34-37.
5. Басанцов І. В. Теоретичні і методичні основи оцінки ефективності державного фінансового контролю. *Вісн. Сум. держ. ун-ту. Серія: Економіка*. 2004. № 6(65). С. 149-156.
6. Білобровенко Т. В. Перевірка державних закупівель як ефективна форма державного фінансового контролю. *Економічний вісник. Серія : Фінанси, облік, оподаткування*. 2018. Вип. 2. С. 21-29
7. Богач Ю. А., Овсянюк-Бердадіна О.Ф. Інституційні проблеми державних закупівель у системі функціонування державного сектору. *Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки*. 2019. № 7. С. 100-104.
8. Брадул О. М., Юнацький М. О. Державний фінансовий аудит в Україні. *Вісн. Криворізь нац. ун-ту*. 2012. Вип. 32. С. 286-290.
9. Будник Л. А., Голіш І. Д. Класифікація державного аудиту. *Економіка та суспільство*. 2016. № 2. С. 661-665.
10. Височан О. О., Литвиненко Н. О. Аудит ефективності як засіб

підтвердження результативності, економності та продуктивності використання бюджетних коштів у державному секторі економіки України // *Науковий вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. Ужгород, 2019. Вип. 25, ч. 1. С. 44-48.

11. Височан О. С., Литвиненко Н. О. Порядок проведення аудиту ефективності використання бюджетних коштів: intosai-підхід. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2019. Вип. 3(2). С. 184-193.

12. Вороніна В. В. Історія виникнення та розвитку державного внутрішнього фінансового контролю та аудиту. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Юридичні науки*. 2015. Вип.3(2). С. 67-72.

13. Гордєєва Т. А., Петришина О. В. Імплементация аудиту ефективності використання бюджетних коштів у практику державного фінансового контролю. *Вісн. Хмельн. Нац. ун-ту. Серія: Економічні науки*. 2015. № 3(3). С. 32-34.

14. Гуцаленко Л. В., Мулик Т. О. Внутрішній аудит та діагностика в системі державного фінансового контролю та управління діяльністю бюджетної установи. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2018. № 4. С. 31-45.

15. Долбнєва Д. В. Сучасний стан проведення державного фінансового аудиту в Україні та перспективи його розвитку. *Бізнес Інформ*. 2017. № 11. С. 328-334.

16. Дрозд І. К., Письменна М. С. Аналіз альтернативності процедур публічних закупівель для фінансування державних програм. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2019. Вип. 2. С. 216-225.

17. Заєць Н.М. Аналіз та контроль процедур закупівель за державні кошти: дис. ... к.е.н. : спец. 08.00.09 / Н.М. Заєць; Житомирський державний технологічний ун-т. Житомир, 2019. 243 с.

18. Заєць Н. М. Порівняльний аналіз вимірників застосування процедур закупівель. *Вісн. Житомир. держ. технологічного ун-ту. Серія: Економічні*

науки. 2017. № 1. С. 72-79.

19. Звіт що містить аналіз функціонування системи публічних закупівель та узагальнену інформацію про результати здійснення контролю у сфері закупівель за 2019 р. / Офіційний сайт Міністерства економіки, торгівлі та сільського господарства України URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=ca5d0012-c7f9-4750-b1f8-cf5550ecb270&tag=Zviti>

20. Звіт, що містить аналіз функціонування системи публічних закупівель та узагальнену інформацію про результати здійснення контролю у сфері закупівель за 2020 рік. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. 2020. 45 с.

21. Звіт, що містить аналіз функціонування системи публічних закупівель та узагальнену інформацію про результати здійснення контролю у сфері закупівель за 2023 рік. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. 2023. 44 с.

22. Здирко Н.Г. Аналіз та державний аудит публічних закупівель: теорія, методологія, організація: дис. док. екон. наук: спец. 08.00.09– «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит(за видами економічної діяльності)». Вінниця, 2020. 536 с.

23. Здирко Н. Г. Контроль публічних закупівель в Україні: проблеми та шляхи вирішення. *Проблеми і перспективи інноваційного розвитку аграрного сектору економіки в умовах інтеграційних процесів*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 90-річчю екон. освіти в ХНАУ ім. В.В. Докучаєва (м. Харків, 3-4 жовт. 2019 р.). Харків: ХНАУ, 2019. С. 152-156.

24. Здирко Н. Г., Остапчук С. М. Критерій ефективності в аналізі та державному аудиті публічних закупівель. *Облік і фінанси*. 2020. № 1. С. 146-157

25. Зубар В. В. Концепція Електронних закупівель: засади побудови в Україні. Редукціон. 2014. № 8-9. URL: <http://www.procurement.in.ua/ru/pages/4973>

26. Івашова Л. М., Івашов М.Ф. Квеліашвілі І.М. Методологія наукових

досліджень та системного підходу у сфері публічного управління: механізми, важелі, методи, інструменти. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2020. №2 (25). С. 11-19.

27. Ігонін Р. В. Державний фінансовий аудит як різновид державного фінансового контролю. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Юридичні науки*. 2017. Т. 28(67). № 1. С. 35-39.

28. Інноваційні підходи та моделі в управлінні економікою: монографія. За заг. Пед Клименюка М.М., Горника В.Г. Херсон: Гельветика, 2018. 353 с.

29. Калетнік Г. М., Здирко Н. Г. Державний контроль публічних закупівель: оцінка стану та напрями вдосконалення. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2019. №6. С. 142-155

30. Квач В. Ю., Афанасієв Р. В. Загальнотеоретичні положення про публічні закупівлі: поняття та призначення. *Молодий вчений*. 2017. № 11. С. 884-887.

31. Кміть В. М., Ступак Т. Ю. Проблеми проведення фінансового аудиту державних підприємств в Україні. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2017. Вип. 6(2). С. 67-70.

32. Концепція ефективності в аудиті: монографія / В.А. Абасов, І.К. Дрозд, Н.А. Волкова, Н.М. Заєць, В.М. Іванков, Г.Б. Назарова, М.С. Письменна, Н.В. Погрібна, Ю.Б. Слободяник, Н.С. Шалімова / за редакцією І.К. Дрозд. К.: «ТОВ Видавництво «СОВА», 2019. 320 с.

33. Кощинець М. І. Оцінка стану та проблеми функціонування внутрішнього контролю та аудиту в органах державного сектора. *БізнесІнформ*. 2019. № 4. С. 268-273.

34. Критенко О. О. Державні закупівлі як важлива складова міжнародного співробітництва. *Митна політика та актуальні проблеми економічної безпеки України на сучасному етапі: III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених*. Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2010. Т. 1. С. 177-178.

35. Критенко О.О. Теоретичні підходи до визначення поняття «державні закупівлі». *Вісник Академії митної служби України*. 2014. № 1. С. 67-78.

36. Лімська декларація керівних принципів контролю : Декларація, Міжнародний документ від 01.01.1977. ВВР. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/604_001.
37. Марова С.Ф., Федоровський Л.І. Сталий розвиток: сталі закупівлі як показник відповідальності влади. Електронне наукове видання «Публічне адміністрування та національна безпека». 2019. №5. С. 98-104
38. Мельников О. С. Особливості публічних закупівель як об'єкта державного регулювання економіки. Теорія та практика державного управління. 2016. Вип. 1. С. 129-135.
39. Методичні рекомендації з проведення Рахунковою палатою фінансового аудиту: Рішенням Рахункової палати від 22 верес. 2015 р. № 5-5. URL: <http://consultant.parus.ua/?doc=09TTL1BBD3>.
40. Мілька Алла. Економічна сутність державного аудиту. Правові, економічні та соціокультурні засади регулювання суспільних відносин: сучасні реалії та виклики часу: зб. матеріалів III Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 7-8 груд. 2021 р.). Полтава : ШЕП, 2022. 374. С. 270-271.
41. Мулик Т. О., Здирко Н. Г. Методичний інструментарій аналізу публічних закупівель. *Ефективна економіка*. 2020. № 3. С/ 76-84.
42. Науменко С.М. Система тендерних закупівель: теоретико-методологічні підходи до дефініції і класифікації. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2014. Вип. 1. С. 242-247.
43. Обушна Н. І. Роль вищих органів аудиту в забезпеченні прозорості та підзвітності державного управління: міжнародний досвід. *Теорія та практика державного управління*. - 2017. Вип. 2. С. 176-184.
44. Овсянюк-Берданіна О.Ф. Організаційно-економічний механізм державних закупівель послуг: автореф. дис. канд. екон. наук: спец. 08.00.03 – «економіка та управління національним господарством». Тернопіль, 2009. 22 с.
45. Павлик-Михайлик Н. О., Мілька А. І. Законодавчі зміни у сфері публічних закупівель. Бухгалтерський облік в управлінні підприємством: сучасні виклики: збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної

інтернет-конференції (м. Полтава, 5-6 жовтня 2021 р.). Полтава: ПУЕТ, 2021. 273 с. С. 123-125.

46. Пантелеймоненко, А., Мілька, А., & Павленко, О. (2023). ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ. Економіка та суспільство, (51). URL:

<https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2476/2395>

47. Педченко Н. С. ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ НА НЕДОЛІКИ /Н.С.Педченко, О.М. Кудачький, М.Г.Педченко Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. 2023. - №2 (108). С. 31-35.

48. Письменна М. С. Концептуальні основи аудиту державних закупівель як різновид контролю. *Вісн. Одес. нац. ун-ту*. Серія: Економіка. 2016. Т. 21, вип. 10. С. 129-133.

49. Письменна М.С. Державний аудит та аналіз публічних закупівель: теорія, методологія та практика: монографія. Київ: «Центр учбової літератури». 2017. 452 с.

50. Письменна М.С. Методологія та організація аналізу та контролю закупівель за державні кошти : дис. ... д.е.н. : спец. 08.00.09 / М.С. Письменна ; Одеський національний економічний ун-т. Одеса, 2018. 503 с.

51. Пінькас Г. І. Фінансово-економічний механізм конкурентоспроможного ринку державних закупівель : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит». Суми, 2010. 19 с.

52. Пінькас Г.І. Система ефективного державного фінансового контролю і координації у сфері державних закупівель. *Актуальні проблеми економіки*. 2009. № 2 (92). С. 57-69.

53. Пінькас Г.І. Фінансово-економічний механізм формування конкурентоспроможного ринку державних закупівель: дис. на здобуття наук. ступеня канд. економ. наук: спец. 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит. Суми, 2009. 221с.

54. Піхоцький В. В., Рисін В. В., Любенко А. М. Ефективність фінансового контролю та державного аудиту для забезпечення фінансово- економічної

стійкості держави. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. 2019. № 28, т. 1. С. 205-215.

55. Піхоцький Ю. В. Подальший розвиток державного фінансового контролю – через державний аудит. *Бізнес Інформ*. 2016. № 2. С. 306-311.

56. Половинчак Л. А. Особливості етичних норм і принципів діяльності державних аудиторів. *Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво*. 2018. № 6. С. 120-125.

57. Положення про Державну аудиторську службу України / затв. Постановою КМ України від 3 лют. 2016 р. № 43. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF>.

58. Положення про Державну казначейську службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 215 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-%D0%BF#Text>.

59. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України від 21 груд. 2017 р. № 2258-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2165-2016-%D0%BF#Text>.

60. Про електронне інвойсування у сфері державних закупівель: Директива 2014/55/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16.04.2014. URL: <http://eupublicprocurement.org.ua>.

61. Про затвердження складових Програмної класифікації видатків та кредитування місцевого бюджету. Наказ Міністерства фінансів України від 20.09.2017 р. № 793. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0793201-17>

62. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні від 26.01.1993 р. № 2939-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>

63. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 груд. 2015 р. № 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19>

64. Про Рахункову палату : Закон України від 2 лип. 2015 р. № 576- VIII : зі змінами та допов. на 04.03.20 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19>

65. Про схвалення Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку та

фінансової звітності в державному секторі на період до 2025 року. Розпорядження КМУ від 20 червня 2018 р. № 437-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/437-2018-%D1%80#Text> (

66. Процун К. С. Оцінка та аналіз ефективності використання державних ресурсів як елементи державного фінансового аудиту. *Вісн. Криворізь. нац. ун-ту*. 2012. Вип. 30. С. 307-310.

67. Публічний модуль аналітики BI.Prozorro. URL: <https://bi.prozorro.org/>

68. Пустовіт А. І., Єфременко В. В. Аналіз факторів впливу на показники економічної ефективності публічних закупівель управління капітального будівництва та перспективного розвитку Краматорської міської ради. *Зб. наук. пр. Донбас. нац. акад. будівництва і архітектури*. 2019. № 2. С. 85-91.

69. Реформації соціально-економічного розвитку України: монографія. За ред. Горника В.Г., Корнєєва В.В., Царенко О.В. Київ.: Гельветика, 2018. 449 с.

70. Рябчук О. Г. Аналітичні процедури та їх виконання у процесі державного фінансового аудиту. *Економічний вісник. Серія: Фінанси, облік, оподаткування*. 2018. Вип. 2. С. 178-183.

71. Севостьянова Г.С. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення публічних закупівель в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. Вип. 10. С. 91-96.

72. Слободяник Ю. Б. Розвиток теорії державного аудиту. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. Серія: Бухгалтерський облік, контроль і аналіз*. 2015. Вип. 2. С. 342-355.

73. Ткаченко Н. Б. Управління державними закупівлями: монографія. К.: Книга, 2007. 296 с.

74. Ткаченко Н.Б., Уманців Ю.М. Макроекономічні аспекти державних закупівель. *Фінанси України*. 2009. № 8. С. 82-88.

75. Тосько Р.Р. Кластерний аналіз корупційних ризиків публічних закупівель на макро-, мезо-, мікрорівнях для стабілізації економічної безпеки України. *Державно-управлінські студії*. 2017. № 1. С. 46-57.

76. Турченко О.Г. Правове регулювання державних закупівель товарів, робіт та послуг Європейського Союзу (зближення законодавства України з правом ЄС): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.11 «Міжнародне право». К., 2008. 21 с.
77. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011
78. Фалко Ю. Удосконалення управління системою державних закупівель в умовах модернізації економіки України. *Вісн. Нац. акад. держ. управління при Президентові України*. 2012. Вип. 3. С. 133-139.
79. Федоровський Л.І. Удосконалення механізмів управління системою публічних закупівель в умовах цифровізації економіки України: дис. док. філос. наук: спец. 074– «Публічне управління та адміністрування». Маріуполь, 2021. 221 с.
80. Харченко Г.А. Шляхи вдосконалення управління державними закупівлями в Україні. *Держава та регіони. Серія «Державне управління»*. 2012. № 2. С. 136-139.
81. Хомутенко А., Пашура А. Критеріальний апарат для оцінювання ефективності контрольно-перевірочної діяльності органів державної аудиторської служби України. *Науковий вісн. Одес. нац. економіч. ун-ту*. 2016. № 8. С. 150-163.
82. Чумакова І. Зміна ідеології контролю або перспективи розвитку функції аудиту в секторі управління державними фінансами України. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2013. № 9. С. 28-36.
83. Щодо застосування санкцій: Лист МЕРТУ від 07.06.2017 р. № 3304-06/18970-06. URL: <http://me.gov.ua/Documents/List>
84. Boykin D.B. What Performance-based Contracting Really Means for Procurement Goals. *Government Procurement*. 2005. № 13(2). P. 6-9.
85. Brammer S., Walker H. Sustainable Procurement in the Public Sector: An International Comparative Study. *International Journal of Operations and*

Production Management. 2011. № 31(4) P. 452-476.

86. Fedorovsky L. Environmental friendliness of procurement activities of the modern state. *The scientific heritage*. 2020. № 48. Vol. 5. P. 56-58.

87. Kerzner H. *Project Management; A Systems Approach to Planning, Scheduling and Controlling*. Hoboken, NY: John Wiley & Sons, 2006. 167 p.

88. Kumar A., Nair A., Piecha J. Measuring Efficiency in International Procurement. *Journal of Public Procurement*. 2015. № 15 (3). P. 365-389.

89. Kvitka S., Borodin E., Koval V., Yemelyanov V., Ivashova L. Innovative mechanisms of the cross-sectoral interaction between business and public authorities in conditions of information society's transformation. *Contemporáneos: Educación, Política y Valores*. 2019 Special Issue, Vol. 7. pp.133.

90. Ministerie van Infrastructuur en Milieu. Handleiding duurzaam inkopen voor overheidsinkopers. The Hague, the Netherlands, 2010. 125 p.

91. Murray J. G. Public procurement strategy for accelerating the economic recovery. *Supply Chain Management: An International Journal*. 2009. Vol. 14. Iss. 6. P. 429-434.

92. Myoken Y. Demand-Oriented Policy on Leading-Edge Industry and Technology: Public Procurement for Innovation. *International Journal of Technology Management*. 2010. № 49(1). P. 196-219.

93. Patil S.S., Molenaar, K.R. Risk Associated with Performance Specifications in Highway Infrastructure Procurement. *Journal of Public Procurement*. 2011. № 11(4). P. 482-508.

94. Procurement of Innovation Platform. Guidance for Public Authorities on Public Procurement of Innovation. Freiburg, Germany, 2014 217 p.

95. Rolfstam M. Public Procurement as an Innovation Policy Tool: The Role of Institutions. *Science and Public Policy*. 2009. № 36(5). P. 349-360.

96. Smith P. Evaluating Bids and Tenders - The Scoring Trap. *Danish Purchasing and Logistics Forum*. 2010. № 47. P. 34-39.

97. Walker H., Brammer S. Sustainable Procurement in the United Kingdom Public Sector. *Supply Chain Management: An International Journal*. 2009.